

Avondvullend
Blijspel
In 2 BEDRIJVEN

DE MOEMOE WORDT 100

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht kan bekomen worden door de aankoop van het vereiste aantal tekstboekjes en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

ALMO-bvba
Jan Van Rijswijcklaan, 282
2020Antwerpe

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden.

Iedereen die toestemming verkreeg het stuk '**De moemoe wordt honderd**' op te voeren moet de naam van de auteur **ED BRUYNINCKX** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de regisseur en spelers wordt vermeld.

Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

DE MOE-MOE
WORDT
100 !

KORTE INHOUD

Elisabeth (Liezeke) Liekens, een weduwe woont in home
“Nooit Gerust”.

Ze wordt vandaag 100 jaar !!!

Haar drie kinderen en hun partners, haar ongehuwde
kleindochter en haar enige achterkleindochter maken zich op om
naar het verjaardagsfeest te gaan dat in home “Nooit Gerust”
wordt georganiseerd. Het feestje wordt niet wat je van zo’n

feestje kan verwachten en daar heeft het slecht horen én slecht zien van Liezeke alles mee te maken. ...

DE MOE-MOEWORDT

100!

© ed bruyninckx

EEN BLIJSPEL IN TWEE BEDRIJVEN

PERSONAGES

Elisabeth (Liezeke) Liekens: weduwe die 100 wordt en in een home verblijft. Ze is potdoof

Charlotte Bellemans: Liezekes oudste dochter; lijdt aan Alzheimerlight

Kamiel Kloet: man van Charlotte, leeft al jaren in onmin met Liezeke

Elvire Kloet: dochter van Charlotte en Kamiel, BOM-moeder

Petronella: dochter van Elvire en ? Een lief kind dat haar moe-moe heel graag ziet

Gilbert Bellemans: zoon van Liezeke; een geldwolf

Evita Pardona: vrouw van Gilbert, zij is Italiaanse

Firmin Bellemans: jongste zoon van Liezeke, Hij heeft een spraakgebrek

Rosalie: vrouw van Firmin. Bazig type

Emma Backx: directrice van het home

Zulma: een bewoonster van het home

EERSTE BEDRIJF

- Tafereel 1 -

Als het doek opgaat bevinden we ons in de zitkamer van home 'Nooit gerust'. Er staan enkele tafels en stoelen en ook een zetel. Overal hangen slingers en een groot bord "Proficiat Liezeke met uw 100 jaar". In deze zetel zit Liezeke, ze schijnt te slapen.

Er komt iemand op het is de directrice van het home; ze kijkt naar Liezeke, glimlacht en schudt haar hoofd. Ze stapt op Liezeke toe en neemt haar voorzichtig bij de arm.

Directrice: Hé Liezeke wat zit jij hier nog te doen? Ge moest al lang bezig zijn met u klaar te maken. Om 3 uur begint de grote ceremonie. Ge weet toch nog dat ge vandaag honderd jaar wordt eh? De burgemeester komt... allez misschien als hij niet te veel met zijn verkiezingen bezig is eh ... en wij hier in het rusthuis hebben voor u en uw familie een groot feest georganiseerd. (bekijkt Liezeke) Liezeke, hebt ge mij verstaan ? Ge moet u gaan klaarmaken voor het feest.

Liezeke: (niet begrijpend) Ehh, wat zegt ge???

Directrice: (luid) Ge moet u gaan klaar maken voor uw verjaardagsfeest.

Liezeke: (gebaart met handen aan haar oren 'niets verstaan') Watte? Ik versta u niet.

Directrice: (nog luider) Ge moet u gaan klaar maken voor uw verjaardagsfeest.

Liezeke: (niet begrijpend) Wat zegt ge?

Directrice: (vertwijfeld) Amaai m'n oor zenne. Zo doof als een pot en natuurlijk haar hoorapparaten weer niet in. (tot Liezeke) Wacht, ik zal het opschrijven... (neemt notaboekje uit haar schort en schrijft, geeft het briefje dan aan Liezeke)

Liezeke: *(bekijkt briefje en geeft het dan terug aan de directrice)* Sorry zenne, madame de directrice kunt ge mij dat eens voorlezen alstublieft want ik heb mijn bril weer ergens laten liggen ...

Directrice: *(vertwijfeld)* Goeien appel...ook dat nog! *(Draait zich om en gaat naar af)* Ik zal dan maar eens gaan zoeken want zonder hoorapparaten en bril is dat niet te doen *(af)*

Liezeke: *(als directrice weg is, steekt ze achter haar rug de middenvinger op)* Wacht maar madame de directrice ge zult nog ...

Op dat ogenblik komt Zulma op en ze gaat bij Liezeke zitten.

Zulma: Dag Liezeke, je was precies niet zo gelukkig met het bezoek van madame Backx *(ze doet het gebaar van Liezeke met de middenvinger na)*

Liezeke: Och ze heeft hier staan roepen en ik snapte er niks van want ik heb mijn hoorapparaten niet in; ik heb die ergens gelegd maar weet begot niet meer waar... het zou kunnen dat ik ze gisterenmiddag in de sauna heb laten liggen maar het kan ook zijn dat ze nog op het toilet in dancing “Old and Hot” liggen want ik ben gisteren nacht mijne verjaardag al gaan vieren en er was nogal veel lawaai en daarom dacht ik ...

Zulma: *(neemt papier uit haar handtas en wil iets opschrijven)*

Liezeke: Och Zulma, doe geen moeite...ik kan geen letter lezen want mijn bril ligt ergens bij mijn hoorapparaten.... Dat gaat hier straks een straffe bedoening worden... Naar het schijnt komt heel de familie... en dat zal dan wel zijn omdat dat feestje georganiseerd wordt in het home... het is begot van Kerstmis geleden dat ik nog iemand van mijn broers, zusters of schoonfamilie gezien heb... behalve dan ons Petrake eh... mijn enig achterkleinkind ... die wipt minstens twee keer per week eens binnenmaar dat weet de rest natuurlijk niet.

Zulma: *(staat recht)* Tja dat zijn familiezaken, eh, daar kan ik niet tussenkomen *(snapt dan dat Liezeke toch niets hoort)* maar ik zal toch eens met madame Backx gaan spreken. *(roept)* Allez ik ben er mee weg, ik kom straks wel eens langs *(wuijt adieu)*

Liezeke: Saluut! *(wuijt ook en staat recht en kijkt op haar uurwerk)* Voila, hoogste tijd voor een jointje en een borrel *(haalt zakfles tevoorschijn en pakje hasj en kust beide attributen. Ze gaat af maar merkt niet dat Zulma haar stiekem volgt)*

DOEK,

EERSTE BEDRIJF

- Tafereel 2 -

DECOR:

Als het doek opgaat bevinden we ons in de huiskamer van Charlotte.

Charlotte: *(komt op, bekijkt zichzelf in de spiegel)* Hoe ik er gisteren uitzag kan ik mij niet zo goed niet meer herinneren maar ik vind dat ik er vandaag toch goe voor kom. Toch eens efkens nadenken of dat ik alles wel aanheb: mijn pruik, mijn valse tanden, mijn bh, mijn corset, mijn panty's ...

Elvire: *(komt op)* Moeder, hebt ge weer panty's aangedaan?

Charlotte: Ja en wat is er daar mis mee?

Elvire: Weet ge dat dan ook weeral niet meer?

Charlotte: Wat dan?

Elvire: De laatste keer dat ge panties droeg was op dat pensioen feestje van onze pa en ... ge liet er toen ene vliegen en uw schoenen vlogen uit!

Charlotte: Daar kan ik mij niks van herinneren.

Elvire: Bon, soit! zijt ge klaar want seffens staat de rest van de familie hier.

Charlotte: De rest? Zijn er dan al zoveel dood?

Elvire: Moeder astemblijft eh... nonkel Gilbert, nonkel Firmin, tante Evita en tante Rosalie zijn nog niet dood eh

Charlotte: Tante Rosalie, wie is dat?

Elvire: Maar enfin, moeder dat is de vrouw van Firmin, uw zoon!

Charlotte: (*nadenkend*) Tiens ik wist niet dat die getrouwd is en ...

Elvire: (*onderbreekt*) Het is weer erg vandaag eh ... dat belooft voor straks als iedereen hier is.

Charlotte: En waarom komen die allemaal naar hier? Is er hier iets te doen?

Elvire: Maar enfin, moeder; we gaan toch allemaal samen naar het verjaardagsfeestje van de moe-moe.

Charlotte: Wacht eens ... de moe-moe dat is dus de moe van uw moe ... dat ben ik (*beklemtone*) dus ...

Elvire: Maar neen, de moe-moe dat is uw moeder en ze wordt vandaag honderd jaar.

Charlotte: Ha de moe-moe is mijn moeder ... twee keer moe dat zal dan ook wel twee keer vijftig zijn ... Ja dat kan kloppen, ik voel me vandaag vijftig en...

Elvire: Moeder astemblijft eh ...zet uwen Alzheimerlight efkens opzij en doe eens normaal. We gaan naar het verjaardagsfeestje van uw (*beklemtone*) moeder en mijn (*beklemtone*) grootmoeder

Charlotte: Allez tof, dat zijn twee feestjes in ene keer.

Elvire: Goeien appel ... dat wordt met den dag erger. Zeg moeder, hebt gij eigenlijk een cadeauke gekocht voor de moe-moe?

Charlotte: Wacht efkes: hoe zat dat nu weer ... (*denkt na*) Ah ja, voor die ene moe had ik al iets gekozen en toen wou ik nog iets kopen voor die andere moe maar toen vond ik dat ik dat cadeauke dubbel moest betalen en ...

Elvire: (*zuchtend*) Ik snap het al ... Géén cadeauke dus. Ik hoop maar dat er toch iemand van de familie aan gedacht heeft om een cadeauke te kopen ...

Charlotte: Zeg maar à propos Elvire hebt gij misschien iets om mee te nemen ... zo'n 'surpriseke'

Elvire: Een 'surpriseke' ... wat bedoelt ge?

Charlotte: Awel zoals dat ge zoveel jaren geleden zijt thuisgekomen met dat pakske dat ge "Petronella" noemde...

Elvire: Moeder astemblijft eh...ons Petra heeft hier niks mee te maken ..ik ... enfin, dat was mijn eigen keuze, ik wou en zou een bewuste BOM moeder zijn en...

Charlotte: Wat zegde gij ...bommen ... liggen hier bommen...ik moet direct de ontmijningsdienst...euh Dovo bellen (*loopt naar telefoon*)

Elvire: (*houdt haar tegen en duwt haar naar de sofa*) Moeder astemblijft eh ...stopt er nu in godsnaam mee ... gaat daar zitten en wacht gewoon tot iedereen er is.

Charlotte: (*gaat zitten*) Ja, ja 't is al goed... ik zal weeral maar zwijgen ... ik mag nooit niks zeggen ...Wat gaat gij eigenlijk doen?

Elvire: Mij een beetje optutten ... collierke uitzoeken, braceletje aandoen ..mijn nagels lakken en mijn bellen ...

Charlotte: Wablief... Bellen??? Ah neen eh ... géén bellen!!!

Elvire: En waarom zou ik geen bellen mogen dragen?

Charlotte: Omdat er aan de deur van dat home een groot plakkaat hangt waarop duidelijk te lezen staat: "Binnen zonder bellen "Ge gaat dus niet ... (*er wordt gebeld*)

Elvire: Er wordt gebeld en ik ga ze binnenlaten (*af*)

Charlotte: Bellen ... binnen zonder bellen ... binnenlaten ...ik snap er de bellen van.

Gilbert: (*op*) Hallo, hallo, lieve zus.

Charlotte: (*verbaasd*) Hallo, hallo... ik heb toch geen telefoon gehoord ...

Gilbert: Mijn lieve zus, ik zeg gewoon hallo om goeie dag te zeggen.

Charlotte: Zeg dan gewoon dag Charlotte eh.

Gilbert: *(loopt naar Charlotte en kust haar)* Voilà zie mijn lief zuske.

Elvire: *(is intussen bezig met haar nagels te lakken)* Zeg nonkel Gilbert waarom is tante Evita er niet bij?

Gilbert: Och Elvierke, die werkt nu in de opera, ze doet daar de rolverdeling

Charlotte: Ha,ha, rolverdeling ... ene rol per toilet zeker ...

Elvire: Moeder astemblijft eh!

Gilbert: *(negeert opmerking van Charlotte)* Evita komt straks rechtstreeks naar den home. Maar waar is Kamiel?

Elvire: Ja moeder waar is onze pa?

Charlotte: Tiens, nu dat ge het zegt, waar zou die zijn? Vanmorgen lag hij nog naast mij in bed en toen *(denkt heel diep na)* ja ... en dan weet ik het niet meer...

Elvire: Dan zit hij heel waarschijnlijk op zijn duivenkot.

Gilbert: 'k Zal eens gaan kijken

Elvire: Vraag dan ineens of dat hij nu mee gaat of niet.

Charlotte: Waar mee naar toe gaat?

Elvire: Moeder astemblijft eh!

Gilbert: Ik wil dat wel vragen maar ik denk dat het noppes wordt. Hij spreekt al vijftig jaar niet meer tegen de moe-moe.

Charlotte: Tiens, wordt de moe-moe vandaag vijftig jaar? Dat wist ik niet.

Gilbert: 't Is al goed make, Alzheimerd maar wat verder.

Elvire: Zeg nonkel Gilbert, waarom spreekt onze pa nu al zolang niet meer tegen de moe-moe? Als ik het hem vraag wilt hij niet antwoorden en ons moeder vertelt elke keer iets anders... Is dat echt gekomen omdat de moe-moe zou gezegd hebben dat zijnen adem stinkt?

Gilbert: Ja meisje en dat was dan nog juist op het feest van uw eerste communie

Charlotte: Wie doet er zijn eerste communie?

Elvire: *(negeert haar moeder)* Ah ja toen de traiteur veel te veel look in de Madeira saus had gedaan en ...

Gilbert: *(onderbreekt)* ...en iedereen zijn adem uren in de wind stonk.

Elvire: Maar onze pa die lust geen look, die is daar allergisch aan ...

Charlotte heeft ongemerkt de lippenstift van Elvire van de tafel genomen en schminkt haar lippen heel onbeholpen zodat haar kin en bovenlip onder de lippenstift zitten

Gilbert: Dat is het hem juist: Kamiel heeft geen Madeira saus genomen en de moe-moe vond dat hij daarom juist een stinkende adem had.

Elvire: Nu de moe-moe honderd jaar wordt, zou dat toch wel eens mogen uitgekapt worden.

Gilbert: Ik vind dat ook, 'k zal zien wat ik kan doen... misschien dat een babbeltje op het duivenkot wonderen kan doen. *(af)*

Elvire: Ik hoop maar dat nonkel Gilbert dat kan oplossen.

Charlotte: Wat oplossen?? Een raadselke ... oh maar daar ben ik goed in zenne. Zeg het eens ...

Elvire: *(ten einde raad als ze de lippenstift merkt op Charlotte haar gezicht)* Awel veegt dan eerst uw gezicht maar eens af en los dan dit raadsel dan maar eens op: Hoe is de voornaam van Alzheimer?

Charlotte: Wacht zenne, ik ken die ... ja, ik kom die elken dag tegen, dat weet ik zeker ...

Elvire: 't Is goed moeder, ge zou beter nog wat rusten want het wordt een drukke dag en ...

Charlotte: *(luistert niet naar wat Elvire zegt, ze gaat in de zetel zitten)* Ik kom tegenwoordig elke dag nieuwe mensen tegen... dat is straf eh ... maar ik weet begot niet hoe die Alzheimer heet *(begint diep na te denken en valt in slaap)*

Elvire: Pfff *(kijkt naar Charlotte en merkt dat ze slaapt)* effe gerust ... kan ik tenminste op mijn gemakske mijn toilet maken.

DOEK

EERSTE BEDRIJF

- Tafereel 3-

DECOR:

Als het doek opgaat bevinden we ons in de huiskamer van Firmin.

Firmin zit in de krant te lezen. Plots vouwt hij de krant dicht, kijkt op zijn uurwerk en roept:

Firmin: Zeg Rosanie, zijt ge nu eindelijk bijna knaar? Zo dadenijk staat de rest van de faminie hier en ...

Rosalie: *(Rosalie komt op, draagt pantoffels en is bezig met haar kleeid over haar hoofd naar beneden te trekken,*

Ja, ja zage vent, ik kan niet vliegen eh!

Firmin: *(geïrriteerd)* Ik vraag niet om te vniegen, ik vraag anneen...

Rosalie: *(onderbreekt)* 't Is al goed, 't is al goed *(schopt haar pantoffels uit en stapt in haar hoge hakken)* Doe mij vandaag één plezier en probeer van zo weinig mogelijk woorden met een l uit te spreken. Begin dus zeker al maar niet om mij 'Rosanie' te noemen maar gewoonweg Rosa.

Firmin: Ik benoef mijn nief Rosake dat ik mijn best zan doen om zo weinig mogenijk woorden met een n uit te spreken? Ik zan ...

Rosalie: (*onderbreekt hem*) Firmin, nu niet voor het één of het ander maar aan dat spraakgebrek van u zouden we toch eens iets moeten doen eh

Firmin (*verveeld*) Ja ja daar gaan we weer zenne ... 't is an goed...Vorig jaar kon ik de R niet uitspreken en zei ik voor elke R een N

Rosalie: Ja elke R werd een L

Firmin: Awen ik zeg het toch: een N.. en dat was antijd heen vervenend.

Rosalie: Tegen wie zegt ge 't. Ik hoor u nog vertellen op dat feestje van de vrouwengilde dat de pastool een losse snol liet gloeien, dat ge 's molgens altijd blood at met botel of pepelkoek met lozijnen ... en dat de fluitbomen in de tuin ...

Firmin: Moet de daar nu antijd opnieuw over beginnen nnnen? Ik ben toch naar een nogopediste gegaan eh ...

Rosalie: Ja en ge ziet wel, enfin ge hoort wel wat ervan geworden is.

Firmin: Die nogopediste heeft me vertend dat anneen een operatie mij definitief zan kunnen henpen... maar die operatie is heen duur en wij hebben het gend daar niet voor... dus moeten we de bnuts met de buin nemen ...

Rosalie: Ja en overal waar ge begint te spreken met rode kaken staan ...

Firmin: 't Is an goed, ik zeg an niks meer (*af*)

Rosalie: Ik geloof dat die van ons in zijn peno-pauze is, hij is de laatste tijd toch zo lastig en ambetant (*zucht*). Amaai ...amaai ...Me nog juist wat schminken en we zijn klaar (*begint met zich te schminken*)

Firmin: (*wat later terug op*) Zijt ge nu gereed want ik ben dat wachten beu.

Rosalie: Ik ben uw gezaag allang beu, laat me gerust terwijl ik me schmink en ga boven in uwen bureau zagen maar hier niet hé.

Firmin: (*nijdig*) Niks van, ik ga niet naar mijn bureau, ik bnijf hier en ga een ferm borren pakken! Dat is wat anders. (*Loopt naar de kast en wil er een glas en de fles uit halen*)

Rosalie: (*kwaad, hem nabotsend*) Een borren pakken, een borren pakken ... Niks te borren, vergeet dat maar! Zeg, is het bed al opgemaakt en hebt ge de hal al gestofzuigd?

Firmin: Jaaa..het toinet is gedweind , de keuken is ook opgeruimd, de kenderdeur is op snot en ik heb anne nichten uitgedaan (*heeft stiekem een borrel in gegoten*)

Rosalie: Haal dan het wasgoed maar binnen want dat hangt nog op de draad. En sta daar niet zo onnozel te kijken. (*Firmin staat daar met de fles en de borrel achter zijn rug wat schaapachtig te kijken*) Haast u wat.

Firmin: (*Drinkt de borrel in één teug leeg, stopt het glas in zijn broekzak en de fles in zijn achterzak en verdwijnt achterwaarts. Even later komt hij op met wasgoed onder de arm, waaronder een grote onderbroek en heel grote bh*) terwijl hij spreekt laat hij de broek en de bh zien en houdt ze ostentatief voor zich) Zeg nieveke, die spinnen zijn nog niet henemaan droog zenne en wanneer hebt gij die gekocht? Die heb ik je nog niet zien dragen. Wat een figuur.

Rosalie: Onnozel ventje, ziet ge dan niet dat de broek is van ons moe-moe?

Firmin: Ja, nu dat ge 't zegt. Wat moet ik ermee doen?

Rosalie: Hang ze maar over een stoel. Ik moet die straks meenemen naar den home, hopelijk heeft ze die nog niet gemist want die ligt hier al sedert Kerstmis

Firmin: (*laat broek nogmaals zien met de nodige mimiek en hangt ze dan over een stoel, toont vervolgens de bh!* En deze twee berenmutsen zan ze ook wen niet gemist hebben want God ondersteunt immers de afvannigen (*hangt bh bij de broek, giet nog een borrel in en moffelt de fles stiekem weg*)) Zeg Rosanie hoe nang gaat dat nog duren dat gefoefen met an die smeernapperij?

Rosalie: Jaagt me nu ni af hè, zenuwpees! Ge maakt me zenuwachtig hè. Seffens moet ik nog opnieuw beginnen.

Firmin: Met u is 't antijd 't zenfde niedje. Ans we ergens naartoe moeten, moet ge u antijd op het naatste moment nog henemaan schinderen. Ik werk heen de werk heen hard om...

Rosalie: Ja, vooral dan soms op mijn zenuwen want ik, ik werk natuurlijk niet.

Ik doe alleen maar 't huishouwen, maar voor meneer is dat niet werken hè.

Firmin: Werken is geen reden om antijd overan te naat te komen, anneen maar omdat madam haar eigen nog moet optutten.

Rosalie: Wat zoude gij zeggen als er niet een beetje kleur op mijn kaken en mijn lippen zat? *(Gebiedend en wijzend)* Geef mij m'n lippenstift eens, daar in de schuif...

Firmin: Wabnief ...nippenstift ... *(zoekt in schuif)* Van nippenstift kunt ge vanannes krijgen
(geeft lippenstift) Een gezwen aan uw nippen en misschien zenfs één in uwe mond.

Rosalie: *(heeft zich geschminkt)* Voilà, ik ben er zo goed als klaar voor...

Firmin: Eindenijk zeg. Weet jij wen dat we an een hanfuur over tijd zijn?

Rosalie: Pardon eh, wij zijn niet over tijd; de rest van de familie is te laat!

Firmin: Chic vonk genijk mijn faminie naat op zich wachten eh nieveke, of wist je dat nog niet? À propos, heb je gezorgd voor bnoemen voor moe- moe?

Rosalie:: Neen, geen bloemen, dat is weggesmeten geld; ik heb voor pralines gezorgd, daar kunnen we zelf van mee snoepen voor 't geval dat ze zou trakteren. En trakteren zal ze want ik heb er gekocht met noten in, die kan zij niet bijten met haar valse tanden...Ik heb er gekocht die ik zelf graag eet. Snap t ge?

Firmin: Ja ja, ik snap het. Niks is goed genoeg voor mijn moeder *(bezieet, Rosalie omarmt haar en zoent haar)* Het heeft wen nang geduurd maar je bent om te stenen.

Rosalie: Trek je das recht (*doet het zelf*). God, Firmin nu ben ik toch nog iets vergeten. Wacht, waar heb ik ze nu gelegd? (*Kijkt zenuwachtig rond*)

Firmin: Wat moet ge nu nog hebben, kan ik henpen zoeken?

Rosalie: Awel dat doosje met pralines... (*denkt even na*) Och ik kweet het al, ik heb dat in de keuken op de gootsteen gezet. Ik zal ... (*wil weggaan*)

Firmin: (*verschrikt*) Was dat zo een geen doosje?

Rosalie: Ja dat is het, ja, ga het maar rap halen

Firmin: Dat eh zan moeinijk gaan ...

Rosalie: (*bootst hem na*) Moeinijk en waarom moeinijk, ambetante vent!

Firmin: Ik heb dat doosje per ongenuk in de afvancontainer gekapt, ik dacht dat ...

Rosalie: (*woedend*) Gij driedubbele steenezel, hoe kunt ge nu zo stom zijn...maar ik ga geen ander ...

Op dat ogenblik gaat de telefoon en Firmin haast zich om op te nemen

Firmin: Hanno met Firmin Bennemans... (*luistert*)... Ha ja dag Envire... zeg nuister eens ... hoe komt het dat junnie zo naat zijn ... (*luistert*)... Minjaarde ... ik dacht dat junnie naar hier gingen komen... Ja ja wij zijn henemaan knaar, we komen direct... Ja tot seffens.
(*legt hoorn neer en tot Rosalie*) Winde nu eens iets weten, de rest van de faminie...

Rosalie: Ja, ja ik heb het wel gehoord. Wij zitten op hen te wachten en zij zitten op ons te wachten. Komaan dan zijn we er mee weg.

Firmin: Zonder praninen ?

Rosalie: Ja, zonder pralines. Weet ge wat: ik zal die onderbroek en die bh in een schoon cadeaupapierke draaien en dat geven, ze gaat dat nooit weten dat het haar eigen ondergoed is.

Firmin: Ja doet dat maar. Voor mijn moeder is voor u niets te veen eh. ik zan rap efkes henpen met inpakken (*samen af*)

DOEK

NIET KOPIËREN

EERSTE BEDRIJF

- Tafereel 4 -

Als het doek opgaat zien we Liezeke op een bank in een park zitten. Ze rookt een jointje en drinkt uit een zakflesje jenever.

Liezeke: Oooh zo'n jointje en zo'n druppelke dat kan toch deugd doen. Ik ben blij dat ik efkes uit heel dat onnozel feestgedoe weg ben... Ik word dan vandaag wel honderd... maar ik snap niet waarom dat ze daar in het home zoveel tamtam moeten over maken. Toen ik dertig werd dacht ik: mensen, ik word óud... En nu ben ik al meer dan drie keer zo... ...jóng! ... Ik heb me nog nooit zo goed gevoeld en ik weet zeker dat ik me straks nog véél beter zal voelen...haha...ik ga mijn familie daar eens een scheetje laten ruiken ... *(staat recht)* Ik ga eerst nog een ferm wandeling maken, ze zullen op mij nog wat mogen wachten ... goed weten ...*(lacht)*... Van familie die nooit iets geeft, daar krijg ik wat van

(Ze laat het lege jeneverflesje en haar jointjes op de bank liggen en gaat af. Als ze af is komt Zulma aan bij de bank; ze neemt het flesje vast en ruikt eraan, net zoals als aan de joints.)

Zulma: Ja watte... dat ziet er hier niet normaal uit, ik denk dat ik madame de directrice maar eens ga inlichten *(ze stopt het flesje en de joints in haar handtas en haast zich af –tegenovergestelde richting als Liezeke -)*

DOEK

-pauze-

TWEEDE BEDRIJF

- Tafereel 1-

Als het doek opgaat bevinden we ons bij de kamer van Liezeke. Het meubilair is afgedekt met witte lakens; alleen de tafel is niet afgedekt, daarop liggen allerlei kranten en tijdschriften, een iPod, een iPad en er staan twee omgekeerde stoelen op de tafel. In de hoek staat een oude zetel.

De directrice is al op en spreekt tegen de familie die nog niet zichtbaar is.

Directrice: Voila, dat is haar kamer. Zoals jullie zien, is het hier niet pluis. Misschien kunnen jullie eens rond snuisteren en vinden jullie misschien een aanwijzing waar ze zou kunnen zijn. (*intussen is familie binnengekomen, ze kijken verbaasd rond*) Doe maar rustig en ... mocht Liezeke intussen terug tevoorschijn komen, laat ik het jullie weten (*af*)

Rosalie: Dat is toch allemaal niet normaal eh... zo ineens verdwijnen en dan nog zonder hoorapparaten en bril...

Gilbert: Ja en dat gedoe met dat roken en dat drinken ...

Charlotte: (*zet zich in de zetel*) Amaai dat is ne gemakkelijke zetel, dat is precies dezelfde als die ik tien jaar geleden in de Weba heb gezien.

Elvire: (*lacht*) Ja dat zal wel dat gij u dat nog kunt herinneren.

Charlotte: Ja ja, 'k weet alleen niet meer of het nu in Gent of Deinze was ... (*begint zichtbaar ingespannen na te denken*)

Firmin: D'er is niks normaal, beziet die witte nakens eens over an die meubens...Naat ons niet staan ninnen over zetens en efkes rondkijken of er niets ons kan henpen;

Rosalie: (*heeft in de stapel kranten en boekskes zitten rommelen*) Dit zal ons zeker al niet veel verder helpen (*toont boekskes met blote mannen*)

Elvire: (*geschrokken*) Ja wablief, allemaal boekskes met blote venten ...

Charlotte: Oh een blote vent ...dat is jaren geleden dat ik dat nog gezien heb... (*pakt boekske uit Rosalies handen maar bekijkt het nog niet ...eerst nadenkend*) Was

dat nu in Gent of Deinze?

Elvire: *(trekt het boekje uit Charlotte haar handen)* Moeder astemblijft eh!

Gilbert: Ik snap er niets meer van: hier op tafel ligt ook een splinternieuwe iPad en een iPod *(toont het)*

Charlotte: Wat is dat voor iets?

Elvire: Awel moeder dat is zo'n modern ding om naar muziek te luisteren, ons Petra heeft er ook zo een

Gilbert: Ja en ze is potdoof... allez de moe- moe bedoel ik eh, wat kan ze daar nu mee aanvangen?

Charlotte: *(heeft een Iphone gevonden in de zetel, oortje en draad zitten erin geplugd)* Kijk eens, is dat niets om het heter te boren?

Gilbert, Firmin, Rosalie: Wablief ? Heter te boren???

Elvire: Maar neen dat is niet om heter te boren en ook niet om beter te horen; dat is een iPhone en zo heeft ons Petra er ook een

Gilbert: Ja en ze is potdoof, allez de moe-moe bedoel ik eh en wat kan ze daar dan mee aanvangen?

Firmin: *(heeft het laken van een klein kastje omhooggetild en het schuifje opengetrokken.)* Kijk hier eens, het wordt hier hoe nanger hoe neuker. *(Toont doosje)*

Rosalie: Firmin, zal't gaan ja ...

Firmin: *(lachend knikkend)* Ans 't niet meer gaat zonnen deze pinnekes wen henpen ... zeker weten!

Gilbert: *(is naderbij gekomen en heeft het doosje vastgenomen)* Wablief???
Viagra?!?!??? *(Allen rond de kast en het schuifje)*

Elvire: *(rommelend in het schuifje, haalt er een doosje uit)* Niet te geloven ...XTC

Rosalie: *(toont pakje tussen duim en wijsvinger)* En hier ... condoms.

Charlotte: Oh ja dat ken ik nog van in den oorlog, dat waren soldatenfrakskes, ons moeder heeft er zo nog veel gevrocheteerd en ...

Elvire: *(onderbreekt)* Moeder astemblijft eh. *(Tot anderen)* Mannekes luistert eh

dit is allemaal niet meer normaal eh...

Charlotte: *(vindt in de zetel een grote vibrator, ze bekijkt hem nieuwsgierig en begint ermee te spelen op een erg onbeholpen manier want ze weet duidelijk niet wat het is. De anderen merken het niet en Charlotte blijft van de ene verbazing in de andere vallen. Als ze denkt dat er iemand naar haar kijkt, probeert zij de vibrator weg te stoppen - onder haar kleed, ze gaat er ook op zitten... - met alle grappige gevolgen van dien. Ze blijft bezig met het speeltje*

Firmin: Ik vind an die spunnekes wen neuke ...

Rosalie: *(slaat hem tegen de oren)* Zwijg over neuke, ik krijg er koppijn van.

Firmin: *(aan zijn oor voelend maar lachend)* Ja dat weet ik, ik...

Gilbert: *(zit gehurkt bij de kast, heeft onderste deur geopend, er liggen massa's papieren in)* Zeg zouden we niet beter eens in haar papieren rondneuzen ... *(haalt boekje met bankuittreksels uit kast en steekt het omhoog)* In dat hier bijvoorbeeld, haar bankuittreksels ..

Rosalie: *(trekt boekje uit handen van Gilbert en bladert er even in)* Miljaar .. hier word ik efkes niet goed van... *(pakt stoel van tafel, draait hem om en gaat zitten)* 150.000 op haar spaarboekske en 50.000 op haar lopende rekening...

Gilbert: Tweehonderdduizend frank, dat is ocharme 5000 Euro

Rosalie: Maar het zijn Euro's!!!!

Charlotte: *(stopt de vibrator weg in de zetel en staat recht)* Sinds wanneer rekenen wij in Euro's? Dat is weer iets nieuws voor mij ...

(Iedereen negeert Charlotte)

Gilbert: De moe-moe zit er warmkes in ...

Rosalie: En wij maar denken dat ons moe-moe het niet al te breed had en dat wij nog een schoon cadeauke wilden meebrengen ...

Firmin: Ja an goed dat we die praninen van de Andi niet hebben meegebracht en...

Rosalie: Maar toch hebben we nog een schoon cadeauke mee...

Elvire: Gelukkig maar dat jullie toch nog iets hebben meegebracht

Gilbert: Ja want ik ben dat eerlijk gezegd ook vergeten ...

Rosalie: *(wat wanhopig)* Maar wij hebben alleen maar haar onderbroek en haar BH ingepakt die ze vorig jaar met Kerstmis bij die striptease op het kerstfeestje.

Elvire: Ja, ja 't is al goed, dat verhaal kennen we ...

Gilbert: *(onderbreekt)* Luistert nu eens goed. We hebben hier zojuist ontdekt dat de moe-moe er warmpjes in zit en ...niemand van ons heeft een deftig cadeau bij voor haar 100ste verjaardag ... dat kan dus niet eh... laat ons nu samen eens bedenken wat we haar kunnen schenken...

Firmin: Naat ons een neuk cadeau bedenken ...

Rosalie: Firmin, nu is't genoeg eh...

Firmin: Ans ik over neuke begin dan ...

Rosalie: *(roept stampvoetend)* Dan is het niet meer leuk en ...

Elvire: *(roept)* Stilte! Laat ons nu eens efkes alles op een rijtje zetten:
ten eerste: de moe-moe is momenteel vermist en volgens madame Backx heeft ze haar hoorapparaten niet in en haar bril niet bij;
ten tweede: de moe-moe rookt wiet en ze drinkt.

Gilbert: En ze condooimt...

Rosalie: Gilbert, laat Elvire uitspreken

Elvire: ten derde: ze gooit blijkbaar ook nog hoge seksuele ogen

Charlotte: Ik gooi ook altijd hoge ogen ... op de pietjesbak en ...

Elvire: *(negeert Charlotte)* Ja ja ... Maar... ten vierde en dat is het grootste probleem... haar geld!

Firmin: Waarom??? Haar gend is toch ook ons gend

Gilbert: Ja, als ze dood is maar voor zover we nu weten is ze nog niet dood ...alleen maar vermist ... en hoogst waarschijnlijk zelf maar tijdelijk ...

Rosalie: Ah ja want ze weet dat er hier een feestje voor haar gebouwd wordt en d'er is geen enkel feestje ...

Elvire: *(nadenkend)* ... En als ze nu eens ontvoerd is ...

Firmin: Wie ontvoert er nu een oude dame van honderd jaar? Een antiquair?

Rosalie: Firmin houd uwe mond

Firmin: Nu zeg ik eens een zinneke zonder een N uit te spreken ...en ik moet weera *(slikt de N in)* zwijgen ...

Elvire: Denkt nu alstublieft eens efkens allemaal heel goed na ... seffens verschijnt de moe-moe hier terug in het home, dat feestje begint en wij staan daar zonder cadeaus

Gilbert: Ja dan ziet ze ons misschien niet meer staan in haar testament en ...

Rosalie: Ja ... haar testament, ligt haar testament hier ook niet? *(Beginnen te zoeken, niemand merkt dat de moe-moe in heel moderne, jeugdige kledij in de deur verschijnt en alles glimlachend gadeslaat en na enkele ogenblikken weer verdwijnt)*

Firmin: *(stopt met zoeken)* Dat is toch knote ...dat is zoeken naar een spend in een hooiberg

Gilbert: *(stopt ook met zoeken)* Firmin heeft gelijk... het enige wat wij nu moeten doen is zorgen dat we een cadeau hier krijgen tegen dat de moe-moe terug is ... Ik zal eens naar Evita bellen, zij kan nog iets meebrengen ... *(neemt GSM en toetst nummer in)*

Charlotte: Ja, een rol uit de opera

Elvire: *(negeert Charlotte)* En waar blijft ons Petra nu toch, wacht ik zal haar efkes bellen. *(Realiseert zich dat ze geen gsm bij heeft ...)* djuu mijne gsm ... *(ziet de Iphone liggen en neemt hem)* ... ik zal haar hier dan maar mee bellen ...*(drukt toetsen in...luister...sluit af)* Hoe is dat nu toch mogelijk ...niet bereikbaar .. Waar hangt die nu weer uit?

Gilbert: *(heeft verbinding met Evita, praat Italiaans-met wat haar op- met haar)* Pronto, pronto..Evita come sta mijn bijouke ???...aah bene molto bene ...io a bisogno d' un grando, grosso cadeaue ...*(luistert)* maar neeje, niet voor mij ...no per il moe-moe.... Si. cadeau. molto grosso grande per la grosso madre moe-moe *(luistert)*.... Si va bene ...Io reken su te ...Ok ciao mi amoro ...
Voila da's geregeld ze brengt een groot cadeau mee.

Rosalie: En wat brengt ze mee?

Gilbert: Ik zou het begot niet weten maar als ze zegt: groot dan zal het wel groot zijn.

Elvire: Goed we hebben een cadeau ...

Rosalie: Met die broek en die BH erbij... twee eh...

Elvire: Ja, ja, maar wat mij intrigeert is: waar zijn haar hoorapparaten en haar bril gebleven ... die kunnen toch nooit ver weg zijn eh ...

Firmin: *(is intussen overal aan het rondneuzen geweest en houdt plots een groot glas of bokaal omhoog met daarin twee platgeklopte hoorapparaten en een in twee gebroken bril zonder glazen) – triomfantelijk- Nieve faminie kijk eens hier (allen komen kijken)*

Rosalie: Dat zijn de moe-moe haar hoorapparaten en haren bril...

Elvire: En als ge't mij vraagt zijn die precies op sterk water gezet ...

Charlotte: Ik heb zo eens een babybolleke kaas op sterk water gezet en dat was direct een sterke kaas...

Elvire: Moeder astemblijft eh, dat was maar bij manier van spreken ..

(op dat ogenblik wordt er op de deur geklopt e directrice Backx komt op)

Directrice: Beste familie ik heb goed nieuws: Liezeke is terug en ze zit beneden op haar verjaardags-troon maar ...*(pauseert even)* ze is nog altijd potdoof en kan ook nog niets lezen want ...hoorapparaten en bril zijn en blijven onvindbaar dus ...

Firmin: Dat kan ook moeinijk anders, hier zijn ze maar vongens mij is dat annemaan goed voor de vuinbak. *(Toont glas of bokaal aan directrice die niet-begrijpend staat te hoofdschudden)*

Rosalie: Amaai, dat belooft een toffe bedoening te worden...

Elvire: Een feestje met een dove die ook geen letter kan lezen... allez komaan, we gaan naar beneden;

(Directrice en Elvire gaan al naar af)

Frirmin: *(volgt hen handenwrijvend)* Ik weet zeker dat het een neuk feestje zal

worden, ze verstaat ons toch niet...

Rosalie: *(achter Firmin – woedend)* Firmin, nog ene keer neuke ...

Firmin: Oooj ja Rosanieke, hier in't bed van de moe-moe ooh

Rosalie: *(Slaat hem tegen zijn oren)* Nu is't genoeg, genoeg en genoeg!!! Komaan mee naar beneden en houd uw mond.

(Firmin en Rosalie samen af)

Gilbert: *(heeft nog wat zitten zoeken in de paperassen op tafel en vindt een grote bruine omslag, bekijkt hem langs alle kanten, houdt hem tegen het licht...denkt even na))* Dat zou nog wel eens zoiets als een testament kunnen zijn, ik neem het maar mee naar beneden, we gaan dat daar eens rustig bekijken. *(af)*

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

- Tafereel 2-

*Als het doek opgaat bevinden we ons terug in de zitkamer van home “Nooit Gerust”
De kamer is feestelijk versierd en van een zetel is een ‘verjaardags- troon’ gemaakt.
Lieveke zit in de zetel, boven haar een groot bord “Proficiat Lieveke met uw 100 jaar”
er staan enkele tafels en stoelen, op één van de stoelen zit Zulma.
Directrice Backx staat vlak bij de ‘troon’ met bladen in haar hand.
De familie komt één voor één binnen. Ze blijven samengetroeft staan aan de ingang.*

Directrice: We hebben ons best gedaan om onze jarige in een feestelijke omgeving te plaatsen; jammer dat ze niets zal horen van mijn speech en ook niet van jullie felicitaties, ook jullie verjaardagskaarten zal ze nu niet kunnen lezen maar ik stel voor dat jullie ze aan mij geven, ik bezorg ze haar dan wel als haar gezichtsproblemen opgelost zijn. Oh ja, de burgemeester laat zich verontschuldigen, hij had het te druk met de verkiezingen en ik moet, sorry eh, ook nog enkele dringende zaken afhandelen *(naar af)*

Elvire: *(stilletjes zijdelings tegen de anderen)* Wij hebben geen verjaardagskaarten bij. Maar ik los dat wel op *(tegen directrice die passeert)* We zullen de kaarten zelf wel bijhouden en terugkomen als alles is opgelost.

Rosalie: Ik hoop dat dat nog lang duurt... Wat staan wij hier nu eigenlijk te doen?

Gilbert: Ze hoort dan wel niet wat we zeggen maar we kunnen haar toch wel gaan feliciteren eh.... Ik zal 't voorbeeld geven... *(loopt naar Lieveke, geeft haar drie kussen en zegt)* Gelukkige verjaardag moe-moe en ik hoop dat het de laatste is want een deel van uw centen zou ik goed kunnen gebruiken.

Lieveke: *(glimlacht)* Merci zenne, dat is heel lief. *(Lief tikje tegen de kaak)*

Firmin: *(kust haar)* Moe-moe de beste wensen en ik hoop dat ik heen rap van uw gend zan kunnen gebruik maken om mijn spraakgebrek te naten opereren.

Liezeke: Firminke, ge ziet erg goed uit, heel goed zelfs. Merci zenne *(wrijft over zijn hoofd)*

Rosalie: *(tegen Elvire)* Dat is wel gemakkelijk dat ge zo van alles kunt zeggen zonder dat ze hoort wat ge zegt... ik zal haar eens feliciteren en op mijn manier zie *(stapt op Liezeke toe neemt haar hoofd vast en zegt met en glimlach)* Voor't zelfde geld neep ik nu uw korenpijp dicht, oud kreng; ge zijt er altijd tegen geweest dat ik met Firmin trouwde. *(ze kust haar)*

Liezeke: Maar Rosalie dat ontroert mij echt zie *(veegt zagezegd een traantje weg)*

Elvire: *(tegen Charlotte)* Allez moeder 't is uw beurt om de moe-moe te feliciteren

Charlotte: Feliciteren...waarvoor dat ?... en daarbij wie is die madam ?

Elvire: Moeder astemblieft eh, dat is uw moeder ... vooruit *(duwt haar naar Liezeke)*.

Charlotte: *(schouderophalend tot bij Liezeke, geeft haar drie kussen)* Amaai gij ziet er mij maar een schetkont uit, goed dat gij mijn moeder niet zijt of 'k zou u wel leren van wat minder chichie te verkopen.

Elvire: *(trekt Charlotte weg en gaat bij Liezeke)* Moe-moe mijn moeder heeft ze soms niet alle vijf meer op een rij maar ik denk toch dat gij samen met uw hoorapparaten en uwen bril ook al uw vijzen zijt kwijtgespeeld *(kust haar driemaal op de kaak)*

Liezeke: Wat zij jullie toch allemaal super lief voor mij maar à propos waar zit Evita ergens... en komt Kamiel niet *(nadenkend)* ... Neen dat zal wel niet want die spreekt al 50 jaar geen bakkes niet meer tegen mij Oh, zeg Elvire waarom is ons Petrake hier nog niet?

Elvire: Miljaar da's waar die is hier nog altijd niet. *(Doet teken tegen moe-moe 'wees maar gerust die komt seffens' en zoekt naar gsm en gaat opzij bellen)* Komaan eh Petra, pak alstublief op !

Liezeke: In afwachting van de komst van Evita, Petra en Kamiel misschien kunnen we alvast al een glas drinken. Madame de directrice, de Cava die ik besteld heb astemblief !

Rosalie: Hoe is dat nu mogelijk, Cava... te gierig om echte champagne te betalen... gierig kreng! Maar wacht, ze hoort het toch niet... ik ga mijn cadeau afgeven (*zoekt pak met onderbroek en BH in, vindt het en loopt ermee naar Liezeke en geeft met een stralende glimlach het pak af*) Voila zie hier heb ge uw onnozel lingerie terug, met zo'n broek kunt ge gaan kamperen en met zo'n BH kunt ge in de winter een bobslee afdekken ...

Liezeke: Mercie Rosalie, leg het cadeaue daar (*wijst naar tafel*) maar neer; ik heb graag dat ze allemaal bijeen liggen dan kan ik ze straks op mijn gemakske uitpakken en bekijken... Komaan, zet jullie allemaal gezellig samen aan tafel en geniet van een glaasje Cava... ik blijf hier graag om mijn mooie verjaardags- troon zitten.

(*Familie zet zich samen aan tafel, ze praten luid dus goed verstaanbaar voor Liezeke*)

Rosalie: Wat voor een cinema is dat hier nu... ze snapt geen barst van wat we zeggen en wij doen maar alsof ...

Gilbert: Neen, niet alsof... we hebben ons gedacht eens goed gezegd en (*toont omslag*) ik denk dat ik hier iets heb dat ons allemaal misschien nog een beetje gelukkiger kan maken ...

Elvire: Wat is dat ?

Charlotte: Dat weet ik nu zeker: dat is een enveloppe! En...

Firmin: Ja ja Charnotte, dat zien mijn ennebogen ook maar de vraag is 'Wat zit er in die omsnag?

Elvire: (*gebiedend*) Gilbert, doe die enveloppe onmiddellijk open

Rosalie: (*trekt omslag uit de handen van Gilbert en scheurt hem open en ... haalt er een grote foto uit waarop moe-moe staat, gedrapeerd met een hele boel prachtige juwelen*) Moet ge dat hier zien ... (*toont*) zie nu toch eens wat juwelen dat dat mens heeft.... Die zijn een fortuin waard, we moeten die gaan zoeken, die liggen zeker ergens verstopt op haar kamer...

Elvire: We kunnen nu zo maar niet weggaan, dat zou opvallen en ... Evita en Petra moeten nog komen ...waar zit dat kind nu toch ...

Gilbet: Ja en mijn amoreo mio moet ook nog komen met die grosso presente

Charlotte: Komt die dikke president ook? ... allez hoe heet die nu weer ... Trompetof..ik weet het maar...

Elvire: *(zenuwachtig onderbrekend)* Moeder astemblieft eh, hou nu eens vijf minuten uwen bebbel. Luister, als Evita hier aankomt moet Firmin naar boven gaan en de kamer van de moe-moe gaan doorzoeken ...

Rosalie: Ah neen eh, hij is in staat om te zeggen dat er niets te vinden was en alles in zijn eigen zak te steken...

Firmin: Amaai dat zijn fameuze beschuldigingen he Rosanie ...ik zou zoiets ...

Gilbert: *(onderbreekt)* ... Als we gaan zoeken, gaan we allemaal*(beklemtonen)* zoeken ...

Rosalie: En dat moeten we doen als Evita en Petra *(tot Elvire)* : zijt ge zeker dat die wel komt – *(kijkt vragend naar Elvire en,herhaalt)* als Evita en Petra ,als ze komt, bij de moe-moe staan...

Firmin: Ja, dan doen we snen een snaappinneke in haar gnas en ze vant in't snaap en ...

Rosalie: *(kust Firmin)* Gij zijt een genie... maar ... een slaappilleke... waar ...

Elvire: Ik heb ons Petra eindelijk kunnen bereiken, ze is onderweg en ze zegt dat tante Evita nu op de tram zit en dat die echt een hééél groot cadeau mee heeft...

Gilbert: Ik wist het wel, mio amoro e superio

Charlotte: Allez vooruit weer iets uit de supermarkt ...

Intussen heeft Liezeke alles geamuseerd gadegeslagen en zitten doen alsof ze er de ballen van snapt. Plots staat ze op uit haar troon-zetel en houdt een korte toespraak

Liezeke: Lieve kinderen schoonkinderen, aanwezig of afwezig ... eigenlijk mis ik wel heel erg mijn achterkleinkind

(Op dat ogenblik komt Petra opgelopen en vliegt Liezeke in de armen; Liezeke fluistert haar iets in het oor en Petra loopt terug af)

Liezeke: *(vervolgt)* Mijn achterkleinkind mis ik dus niet meer maar ik vraag

me af waar die Italiaanse Opera-madam van onze Gilbert blijft en de Kamiel die vent van mijn oudste dochter Charlotte die meer trekt op ne kapstok dan op ...

Charlotte: *(staat recht en roept):* Hela, hola, mijne vent is gene kapstok eh ...

Liezeke: *(gaat voort, heeft niets gehoord)* waar die dus blijven want de Cava is bijna op en ik wil geen geroddal achter mijne rug .

Op dat ogenblik komt Evita op met een super groot knuffelbeest, ze hoort wat Liezeke zegt.)

Evita: Scusi ik wist niet dat ik in de cava moest zijn

Gilbert: *(snelt haar ter hulp)* No no il moe es ... *(weet het niet meer)*... de moe-moe is hier en er is Cava te drinken ... geef haar ons cadeauke maar...

Rosalie: Je en verkoop maar wat comedia del arte... dan kan Firmin dat slaappilleke zoeken en in de Cava doen

Elvire: En hopelijk in het juiste glas...

Als Evita met haar supergrote knuffel naar Liezeke gaat en Firmin met een glas aankomt staat Lieze recht en houdt beide handen in een afwerend gebaar voor zich)

Liezeke: Nee, geen cadeaus niet meer, ik heb er al genoeg gehad en ook geen goedkope drank niet meer, ik heb vandaag al betere gehad... *(roept)* Petrake: breng die omslagen eens Ja mensen jullie die spijtig genoeg familie van mij zijn...ik heb voor jullie allemaal toch een leuke verrassing in petto

Firmin: Ik heb het toch antjdz gezegd dat het een neuke namiddag....

Rosalie: Zwijg en laat die ouwe taart uitspreken

Liezeke: Iedereen krijgt een persoonlijk cadeauke en t is echt heel persoonlijk *(op dat ogenblik komt Petra op met verschillende omslagen, geeft ze aan Liezeke) Mercie Scheteke, deelt ze maar uit ... (Petra bekijkt de omslagen en de namen die erop staan en geeft ieder zijn omslag ... een grote omslag geeft ze aan Liezeke... iedereen kijkt benieuwd naar de omslag maar niemand durft iets te doen. Als Peta klaar is, heeft ze nog één omslag vast... en geeft hem terug aan Liezeke)*

Liezeke: Tja, ik word er honderd en die ...

(Op dat ogenblik komt Kamiel op met een grote stenen pot (op de pot staat duidelijk leesbaar 'look') hij stapt recht op Liezeke af en zet de pot vlak voor haar maar zegt geen woord en draait zich om en wil weggaan)

Liezeke: Helaba, momentje eh... ik heb voor uwe 50ste zwijgverjaardag ook nog iets te geven.... Hier zie *(geeft enveloppe, Kamiel is wat verbouwereerd en gaat bij de anderen staan)*

Liezeke: Iedereen mag seffens de omslag openen en mag, neen moet dan luidop voorlezen wat er op het document binnen in staat We beginnen met ... mijn oudste dochter Charlotte....

Elvire: Kom ma, ik zal het wel voorlezen, *(opent omslag, leest vluchtig en wil dan niets zeggen)* wel euh eigenlijk

Liezeke: *(gebiedend)* Voorlezen!

Elvire: *(stiller)* Och, ze hoort me toch niet, ik zuig maar wat uit mijn duim... *(leest)* Lieve Charlotte, ik schenk jou als oudste dochter het merendeel ...

Gilbert: *(roept en scheurt omslag open maar leest nog niet)* Dat kan niet ...gaat zij het meeste krijgen ...

Firmin: *(roept ook en scheurt omslag ook open leest ook nog niet)* Ona Ona, ze zonnen niet met mijn knoten rammenen eh ...

(Intussen hebben Rosalie, Evita en Elvire hun omslag al geopend en zijn verbijsterd gaan zitten. De kinderen lezen nog maar Liezeke roept:

Liezeke: Awel, wat vinden jullie ervan... tof eh ... schoon briefkes eh ... *(roept Petra)* Zeg schattebezeke lees eens wat er op uw papiertje staat

Petra: *(opent omslag en leest voor)* Goed voor een wereldreis samen met de moe-moe op haar kosten en

Iedereen van de familie verbijsterd mekaar bekijkend, sommigen willen reageren

Liezeke: *(haalt omslag tevoorschijn)* Ohlal ahla ... gene paniek... ik heb hier nog een echt testament *(zichtbare opluchting bij iedereen terwijl Liezeke de omslag openscheurt en leest ,verdwijnt Petra onopgemerkt:)* Meester Quantus Pistorium, beëdigd notaris verklaart hierbij dat het hele vermogen van Elisabeth Liekens, weduwe Bellemans bij haar overlijden integraal overgaat naar haar achterkleindochter Petronella Kloet*(commotie bij de familie)* en dat zij met haar moe een wereldreis mag maken op haar kosten *(reactie bij familie)*... Verder nog wordt testamenteel bepaald dat de familie mevrouw Elisabeth Liekens bij haar

overlijden zal laten cremeren en uitstrooien voor de Aldi

Alle familieleden: *(heel verbaasd)* Uitstrooien voor de Aldi?

Liezeke: *(schaterlachend)* Ja dan ben ik zeker dat jullie toch minstens twee keer per week bij mij op bezoek komen *(Petra komt op met twee heel grote koffers)*

Petra: Komaan moe-moe we zijn er mee weg! De taxi wacht!

Liezeke: Ja *(terwijl ze koffer neemt en naar af gaat)*, goed dat ik naar jou geluisterd heb en hoor implantaten heb laten inplanten en gekozen heb voor contact lenzen Zie ze daar nu zitten
Een toffe familie ... *(met koffers af- familie blijft verbijsterd achter...)*

DOEK

NIET KOPIEËREN